

GÖÇ

Her giden acısıyla gidiyor bunda beis yok
Bir namludan geçiyor dünya
Ben eğilip bakıyorum.

Teslim değilim hiçbir şeye
Havaya kaldırsam da ellerim beyaz değil
Sürünmek miydi doğrusu
Koşmak kurallara uygun değil miydi?
Elimi tabutların altına koydum
Ve çıkarıp bir çukura attım
Geçerken bir namlunun ucundan
Dünyaya bakan gözlerimi.

Her giden acısıyla gidiyor bunda beis yok
Annesini doğuran bu günün kahramanı
Gözlerin, bu son model aşüftesi dünyanın
Sevişirsek ikimiz de postmodern oluyoruz
İnsancıl melekeler büyüyor içimizde
Kan yeterince deliriyor,
Açmaya gerek yok kimsenin şah damarını
Vesikalıyız artık
Vesikalıyız ve bütün deliller aleyhimizde.